

Vestre Landsret holdt den 13. december 2010 kl. 11.00 møde på tingstedet i Viborg.

Som dommer fungerede landsdommer John Lundum.

Som retssekretær fungerede **Medarbejder i retten**.

V.L. B-2509-10

Danske Malermestre

mod

Indkærede (Tidl. Sagsøger)

Fremlagte bilag:

- kæreskrift
- brev af 9. november 2010 fra Retten i Århus
- udskrift af retsbog fra Retten i Århus (sagsnr. BS 15-1730/2010).

Den 18. oktober 2010 har byretten truffet afgørelse om, at sagen ikke henvises til Københavns Byret. Danske Malermestre har kæret afgørelsen til landsretten.

Landsdommerne John Lundum, Stig Glent-Madsen og Trine Poulsen (kst.) har behandlet sagen.

Landsretten afsagde

K e n d e l s e:

Ad kæremålets rettidighed:

Denne sag er omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 39 om behandling af sager om mindre krav (småsager).

Landsretten har fuld forståelse for, at der er et praktisk behov for at kunne gennemføre telefonmøder også i småsager.

Retsplejelovens kapitel 39 om behandlingen af småsager indeholder imidlertid ikke en bestemmelse om deltagelse i forberedende møder ved anvendelse af telekommunikation svarende til retsplejelovens § 353, stk. 6, vedrørende almindelige civile sager. Det fremgår endvidere af retsplejelovens § 406, stk. 6, at § 353 ikke finder anvendelse ved behandlingen af småsager.

Landsretten finder på den baggrund, at byretten ikke burde have afsagt kendelse under telefonmødet.

Kærefristen løber herefter først fra den dag, da Danske Malermestre modtog kendelsen. Det må lægges til grund, at Danske Malermestre modtog kendelsen den 21. oktober 2010. Kæremålet er herefter rettidigt.

Ad kæremålets indhold:

Det følger af retsplejelovens § 250, stk. 1, under hvilke betingelser en sagsøger kan sagsøge flere sagsøgte under én sag. Landsretten tiltræder byrettens vurdering, hvorefter der var en sådan sammenhæng mellem de retssager, **Indkærede** samtidig anlagde mod henholdsvis **Sagsøgte 1** og Danske Malermestre, at betingelserne i retsplejelovens § 250, stk. 1, nr. 5, for at anlægge dem ved samme ret er opfyldt. Landsretten bemærker i den forbindelse, at det ikke gør nogen forskel, at der efterfølgende er afsagt udelivelsesdom over **Sagsøgte 1**, da det er forholdene på tidspunktet for stævningens indlevering, der er afgørende. Da betingelserne i retsplejelovens § 250, stk. 1, nr. 1-4 også er opfyldt, stadfæster landsretten byrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Byrettens kendelse stadfæstes.

Sagen sluttet.

John Lundum